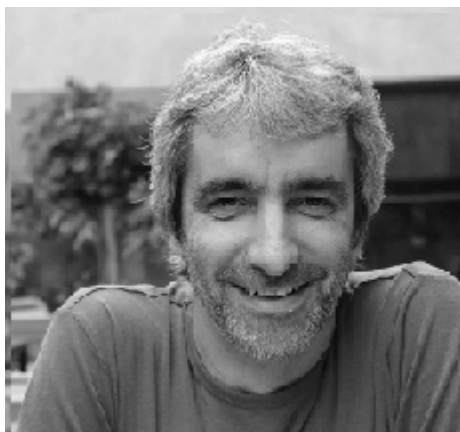

ENFORTIR EL DISCURS, CANVIAR LA PRÀCTICA

Jordi Armadans

POLITÒLEG, PERIODISTA I DIRECTOR DE FUNDIPAU

Es clar que organitzar aquest món no és fàcil. Cap govern o organisme internacional, per poderós que sigui, pot assegurar que la democràcia, la justícia i els drets humans estiguin garantits. Però, és clar, encara menys ho podrà garantir si realment no treballa perquè sigui així.

Europa, durant molts anys, va venir a representar –fins i tot per a qui era crític amb com es feia la construcció europea- la possibilitat de crear un nou actor polític que jugués diferent. Que aportés unes altres dinàmiques i valors en l'escena internacional. És innegable que a nivell de discurs ha estat així: a partir de la pròpia i traumàtica experiència, Europa ha projectat la voluntat de construir un espai global més basat en el diàleg, que no pas en la confrontació o la guerra. Actuar no des de l'unilateralisme i la força bruta sinó des de la recerca de consens i la voluntat de preservar la pau.

Malgrat tot, el món no es fa només amb discursos, també calen pràctiques diferents. O, dit d'una altra manera: les paraules que es contradiuen amb la pràctica, esdevenen irrelevantes.

En bona part, això és el que li ha passat a Europa. Que ha projectat un discurs diferent... però amb pràctiques massa tradicionals, les de sempre.

Quan, el 2011 va esclatar la primavera àrab, Europa es va veure sacsejada. En part va haver-hi una resposta emocional empàtica (donar suport a les revoltes ciutadanes) però, a la vegada, expressant la por que tot plegat acabés per ensorrar règims amb els quals teníem uns tractes interessants. I és que, històricament, Europa ha prioritzat, en els altres actors polítics, l'estabilitat i la previsibilitat per sobre de la democràcia i els drets humans. Això vol dir, traduït, millor un dictador, encara que faci la vida impossible a la seva gent, però que ens agafi el telèfon i ens faci cas, que no pas un govern del poble sobre el qual no tinguem cap capacitat d'influència.

Europa, durant molts anys, va venir a representar –fins i tot per a qui era crític amb com es feia la construcció europea- la possibilitat de crear un nou actor polític que jugués diferent. Que aportés unes altres dinàmiques i valors a l'escena internacional.

Cal tractar la gent amb respecte: si la democràcia i els drets humans són importants per a nosaltres... també ho poden ser per als altres. És cert que Europa estava corregint això, però l'acord amb Turquia pel reassentament de refugiats és un exemple, lamentable, de com es continua prioritant una certa 'estabilitat' a la democràcia i els drets humans.

Cal actuar amb rigor: quan es va fer l'atac a la Líbia de Gaddafi, ens havíem oblidat que pocs anys abans el tractàvem amb cotó fluix, li rèiem les gràcies (algunes, que no en feien gens de gràcia) i li veníem armes en quantitats remarcables? Gaddafi va passar, en no res, de ser un bon governant a un autòcrata intolerable? O és Europa que va canviar les seves prioritats per interessos no gaire confessables?

Massa problemes del present són fruit de la nostra irresponsabilitat o deixadesa. El drama dels refugiats n'és un claríssim exemple. Com dèiem al començament, res és fàcil. Però és ben evident, també, que la 'gestió' per part d'Europa del que ha passat a l'Afganistan, Iraq o Síria -per citar uns exemples vinculats a l'onada de refugiats actual i, també, al creixement de l'ISIS- és clarament millorable. Pel que a les intencions i pel que fa als resultats.

Però, és clar, ara el problema a Europa, és més gran: arreu puguen amb força les forces polítiques que voldrien fer coherent el discurs amb la pràctica... tot sacrificant el discurs.

Així que, tenim molta feina. I des de la base. Per reconstruir i enfortir uns valors bàsics de democràcia, drets humans i pau i per a que esdevinguin fonament de la política dels països europeus. I no per altruisme o bonisme. Per necessitat.

La gestió per part d'Europa del que ha passat a l'Afganistan, Iraq o Síria -per citar uns exemples vinculats a l'onada de refugiats i, també, al creixement de l'ISIS- és clarament millorable.